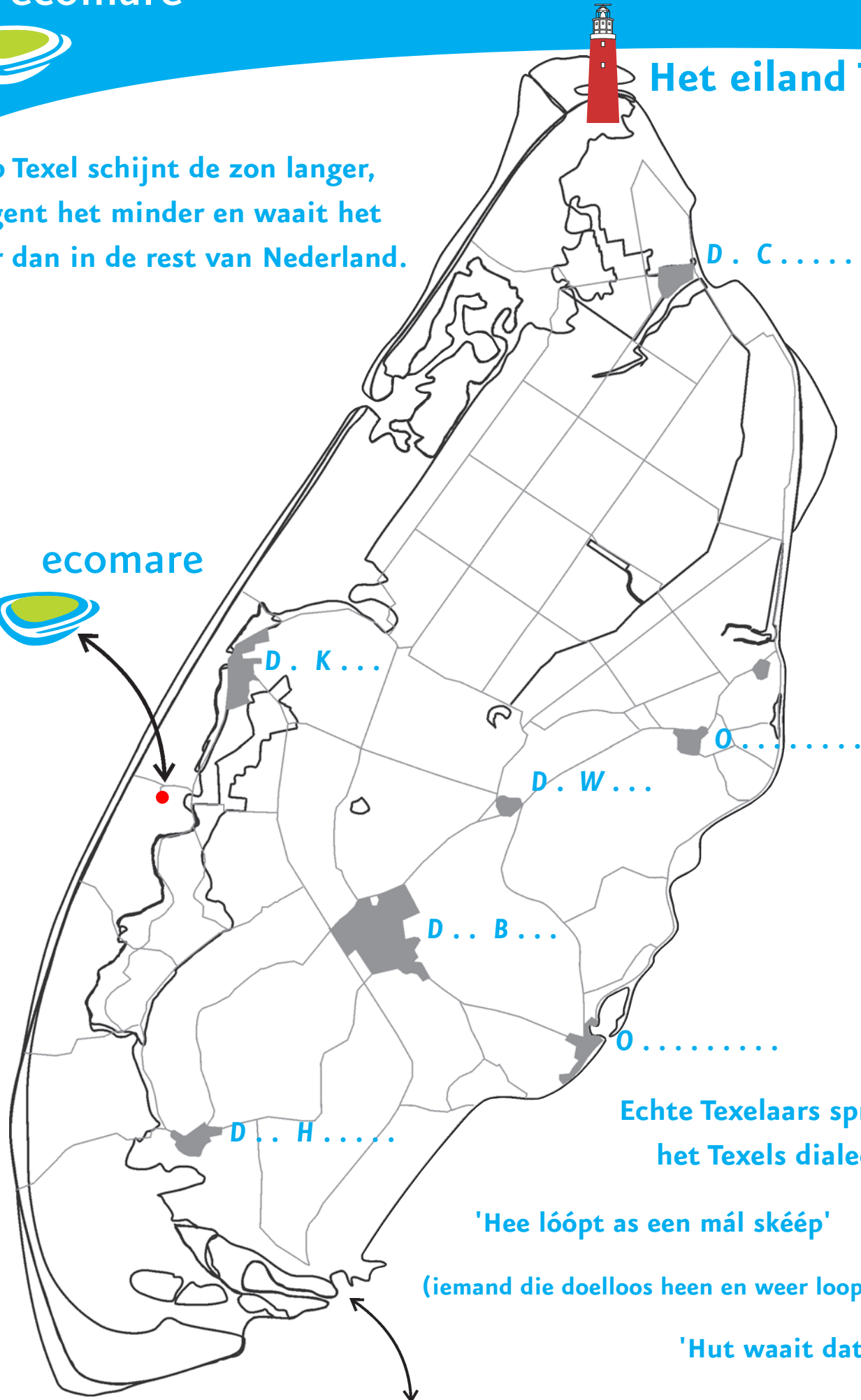

Het eiland Texel

Op Texel schijnt de zon langer,
regent het minder en waait het
meer dan in de rest van Nederland.

ecomare

Echte Texelaars spreken
het Texels dialect.

'Hee lóópt as een mál skéép'

(iemand die doelloos heen en weer loopt)

'Hut waait dat 't rôôkt'

(het waait hard)

Opdrachten bij de kaart

Pak de atlas erbij of zoek op internet de kaart van Texel.

a Waar op het eiland bevindt zich het bos? Omlijn, en kleur het groen.

b Kleur de dorpen rood en zoek de naam erbij.

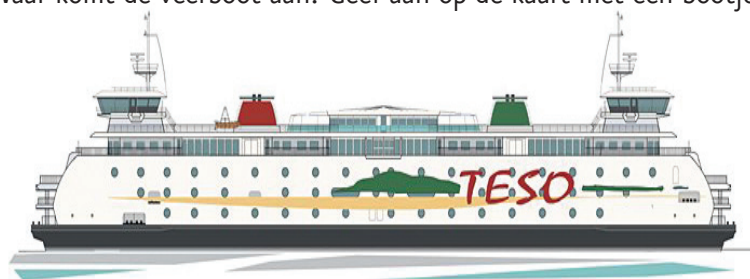

c Waar is de vissershaven? Geef aan op de kaart met een bootje en een vis!

d Zoek het strand op de kaart en geef het een gele kleur.

e Zoek de waddendijk op de kaart en kleur deze donkerbruin.

f Waar komt de veerboot aan? Geef aan op de kaart met een bootje!

g Teken een fietsroute van de boot naar jullie logeerplek.

Hoeveel kilometer is dat?

(Heeft iemand straks op kamp ook een kilometerteller bij zich?)

Weetjes

Inwoners en dorpen

Op het eiland Texel wonen ongeveer 13.700 inwoners die verspreid zijn over zeven dorpen en het buitengebied. Den Burg, het centrale dorp met circa 6.900 bewoners, is verreweg het grootste. Dan volgen in volgorde van grootte: Oosterend (circa 1.400), Oudeschild (1.275), De Cocksdorp (1.250), De Koog (1.220), Den Hoorn (965) en De Waal (400).

Verder kent Texel de buurtschappen

Oost,
Zevenhuizen,
Midden-Eierland,
Zuid-Eierland,
Molenbuurt,
Spang,
De Westen,
Driehuizen,
Zuid-Haffel,
Westergeest,
't Horntje en
Nieuweschild.

Schapeboeten

Op Texel staan heel wat schapeboeten. Ze staan altijd met hun schuine kant naar het westen. Dat hebben ze vroeger zo bedacht, omdat dan met overheersende westenwinden, de deur toch goed open kon, en je voor de boet in de luwte kon werken. Ze werden gebruikt om spullen op te bergen die nodig waren op het land, want het land was niet altijd dicht om de boerderij heen! Ook werden ze gebruikt om hooi op te slaan. Vroeger was het hooi nog niet in balen en woei het snel weg als het buiten stond.

Schape

Op Texel wonen meer schape dan mensen. Dat heeft een historische oorsprong, vroeger was er namelijk niet zoveel rijke weidegrond. De schrale grond was niet geschikt voor koeien, wel voor schape.

De Texelse schape zijn gefokt voor het vlees, maar ook de wol is goed bruikbaar. Van een schaap op Texel is de wol vetter dan van een schaap aan 'de overkant'. Dat komt door het weer; meer zon en minder regen.

Afmetingen (* bron Rijkswaterstaat)

afstand Den Helder/Texel	2,5 km
lengte eiland*	25 km
breedte eiland*	12 km
rondje Texel op de hoogwaterlijn*	60 km
lengte strand*	27 km
lengte waddendijk*	24 km
land oppervlakte	16.982 ha
fietspaden	135 km
hoogte Hoge Berg	15 m
hoogste punt (Seetingsnol)	25 m

Natuur

vogelsoorten	336
aantal schape	16.000
aantal geboren lammeren	19.000
aantal koeien	10.950

Diversen

aantal toeristen per jaar	925.000
aantal bedden voor toeristen	45.000
aantal zwembaden	5

Op een eiland...

Je gaat naar een eiland. Je zult er misschien wel het echte eilandgevoel ervaren, want overal om je heen is water. En als je 's avonds terug wilt naar het vasteland, dan kan dat maar tot 21.00 uur. Daarna niet meer. 's Morgens om 6.00 uur gaat de eerste boot weer. Als er iets ernstigs aan de hand is, gaat er trouwens wel een extra boot. Je zult wel merken dat je dicht bij zee zit. Het waait hier bijna altijd. Maar als het regent, waaien de regenwolken ook gauw weer over. Texel telt de meeste zon-uren van Nederland.

Verhalen

De zee is erg belangrijk op Texel. Veel verhalen die hier op het eiland de ronde doen, gaan over de zee. Of over het strand en dan met name over wat er gevonden wordt op het strand. Zoals die laarzen, zo'n 50 jaar terug. De laatste tijd spoelt er niet meer zoveel aan, maar vroeger... dan verging er nog wel eens een schip op de zandbanken voor de kust. En dan lag het strand natuurlijk vol met allerlei spullen!

Het lijkt dat z'n laarzen miste

Het stormde al een paar dagen. Op Vlieland waren twee schepen gestrand. Nu de wind draaide zou het best de moeite lonen om eens te gaan kijken wat er aanspoelde. Kees Kogel, die in een armenhuisje van de kerk huisde, nam zich voor om er deze keer vlug bij te zijn. Hij talmde nog wat. De regen striemde bij vlagen tegen z'n raam. Kees was zo'n held niet. Iedereen wist dat. De doorgewinterde Cocksdorper jutters staken er vaak de draak mee. Pas als het na een storm wat opklaarde en de meesten hun slag allang hadden geslagen, kwam Kees Koggel nog eens aankakken. Het werd al donker; straks hoefde het niet meer. Hij vermande zich en ging de deur uit. Toen hij op het strand bij de Slufter een tijdje had lopen strunen, zag hij vlakbij iets donkers aanspoelen. Het was een lijk. Kees huiverde. Aan de kleding te zien was het een zeeman. De leren laarzen die de drenkeling droeg, zouden hem wel passen. Zo'n kans kon hij zich niet laten ontglippen; als hij ze niet nam, deed een ander het. Hij sleepte de man uit de branding, trok hem de laarzen uit en haastte zich naar huis terug. Daar liep hij een buurman tegen het lijf waar hij zijn belevenis aan vertelde. 'Zo'n dooie zal ze niet missen', zei Kees. Toen hij later bij de kachel van het geval zat te bekomen, schrok hij plotseling van een vreemd gejammer dat uit de schoorsteen lekker te komen. Een ijselijke gil ging hem door merg en been. 'Ik ben de dooie', hoorde hij krijsen, 'ik moet m'n laarzen terug'. Kees sprong overeind en wist niet hoe gauw hij de laarzen de deur uit moest smijten. Hij trilde over z'n hele lijf.

Die avond ging hij vroeg naar bed en trok de dekens ver over zijn hoofd. Buiten klom de buurman behoedzaam van het dak, pakte de laarzen onder z'n arm en ging grinnikend van leedvermaak maar weer op huis aan.